

Bílej sních

Greenhorns

Bílej sních, ten a vítr, bílej sních, ten a vítr,
ten mýho tátu každej den připomíná,
ten mýho tátu každej den připomíná.

Když vítr se zmítá a buší do oken,
a sních kolem lítá, mě všechno táhne ven,
tam do hor směrem severním, kde ledová je pláň,
kde tátu s jeho spřežením teď kreje bílá stráň.

Tam místo stromů k nebi ční pahejly kamení,
tam stovky mil nekonečný a žádný stavení,
jen vítr šlehá do očí do tváří pálí mráz
a jinovatka v obočí a kolem z ledu hráz.

Jen stín kopců v dáli a vítr co pálí,
ten mýho tátu každej den připomíná,
ten mýho tátu každej den připomíná.

Bílej sních, ten a vítr, bílej sních, ten a vítr,
ten mýho tátu každej den připomíná.

Pět psů, jedny sáně a před ním 200 mil,
tak do tý bílý pláň můj táta vyrazil,
jen pár vyjetejch kolejí zbylo tenkrát po saních
i zbytky jeho šlépějí pak brzo překryl sních.

A od tý doby sedmkrát už přešel Štědrej den,
ten večer chodím pozdě spát a k ránu mívám sen,
že až se stromů sejde sních a ledy začnou tát,
pak jako tenkrát ve dveřích můj táta bude stát.

Jen stín kopců v dáli a vítr co pálí,
ten mýho tátu každej den připomíná,
ten mýho tátu každej den připomíná.

Bílej sních, ten a vítr, bílej sních, ten a vítr,
bílej sních, ten a vítr, bílej sních, ten a vítr